

KGD1992. 125.

Nem róható a fél terhére az államigazgatási szerv azon mulasztása, hogy a határidőben érkezett felülvizsgálati kérelmet nem a bíróságra továbbította [1957. évi IV. törvény 68. § (2) bekezdés, 1952. évi III. törvény 330. § (1) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság a pert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. § a) pontja alapján a Pp. 130. § h) pontjára utalással megszüntette. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes részére az államigazgatási határozatot 1990. december 14-én kézbesítették, a felperes azonban csak 1991. május 7-én terjesztette elő a keresetet. A 30 napos határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet nem terjesztett elő, illetve az általa előadottak a késedelem kimentésére nem alkalmasak.

A végzés ellen a felperes fellebbezett, amelynek tartalmából megállapíthatóan a végzés hatályon kívül helyezését kérte és az elsőfokú bíróság utasítását a per további tárgyalására. Arra hivatkozott, hogy a másodfokú államigazgatási határozatot részére egyáltalán nem kézbesítették, arról akkor szerzett tudomást, amikor az elsőfokú államigazgatási szervtől felszólítást kapott a lakás elhagyására.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos. A tértivevényekből megállapíthatóan a másodfokú államigazgatási határozatot három alkalommal is kézbesítették a felperes lakáscímére; azonban az 1990. szeptember 19-20-i és az 1990. október 5-i kézbesítésekről maga az alperesi képviselő is úgy nyilatkozott, hogy az nem volt szabályszerű. A felperes előadása szerint csak a részére 1990. december 7-én kézbesített - végrehajtási bíróságot kiszabó - határozatot kapta kézhez, (Felperes szerint) a másodfokú államigazgatási határozatot részére nem kézbesítették, arról a bíróságot megállapító határozatból szerzett tudomást.

Mindezek együttes értékelésével a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a másodfokú államigazgatási határozat tartalmáról 1990. december 7-én szerzett tudomást. A bírósági felülvizsgálat iránti kereseti kérelem előterjesztésének 30 napos határidejét tehát 1990. decembertől kell számítani.

A felperes 1990. december 14-én alakilag a bíróságoló végzés elleni fellebbezést, de tartalmából megállapíthatóan a másodfokú államigazgatási határozat elleni felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az államigazgatási szervek a felülvizsgálati kérelmet érdemi elbírálásra a BM hatósági főosztálya részére továbbították. Csak az 1991. április 2-án kelt és a felperes részére 1991. április 11-én kézbesített levélben tájékoztatták a felperest arról, hogy felülvizsgálati kérelem előterjesztésének nincs helye, s tévesen arra oktatták ki őt, miszerint e levelük kézhezvételétől számított 30 napon belül még keresettel élhet a másodfokú államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt. Ezzel szemben az államigazgatási szervek akkor jártak volna el helyesen, ha az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 68. § (2) bekezdésében foglaltak figyelembevételével - az ügyfél érdekeit szem előtt tartva - a felülvizsgálati kérelmet keresetként kezelik, s azt a bíróság részére továbbítják.

Mindezek figyelembevételével a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a másodfokú államigazgatási határozatról 1990. december 7-én történt tudomásszerzését követően 30 napon belül - 1990. december 14-én a bírósági felülvizsgálat iránti kereseti kérelmet az

államigazgatási szervnél előterjesztette, s azt az államigazgatási szerv mulasztása folytán nem továbbították a bíróságra. Az államigazgatási szerv mulasztását a felperes terhére róni nem lehet, a keresetlevelet a 30 napos keresetindítási határidőben előterjesztettnek kell tekinteni.

A fent kifejtett indokok miatt a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 258. § (2) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, s az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította (Fővárosi Bíróság, 58. Pf. 24.942/1991.).